'Από τὴν 'Οθωνικὴ 'Ελλάδα

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΛΙΑΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

Τοῦ ἱστορικοῦ συγγραφέως κ. Α. ΣΚΑΝΔΑΜΗ

Β'.

Καὶ ὁ θυμὸς τῆς Βασίλισσας καθὼς ἄκουσε τὰ δυὸ αὐτὰ ὀνόματα μεγάλωσε καὶ ζητοῦσε τώρα ἕνα τρόπο νὰ ἐκδικηθῆ πρῶτα τὴ φαναριώτισσα κι' ὕστερα τὸν ἀξιωματικό. Καὶ σκέφτηκε πὼς ἔπρεπε νὰ γίνη αὐτὸ σύντομα.

Ἡ 'Αμαλία ἦταν ἀληθινὰ μιὰ γοητευτικὴ γυναίκα. Καὶ κεῖνο τὸ βράδυ ἡ θωριά της ἔπαιρνε μιὰ ἰδιαίτερη μεγαλοπρέπεια μὲ τὴ φορεσιά τῆς Μαρίας Στοὰρτ. Ἡ κορμοστασιά της ἦταν ὄνειρο καὶ τὸ πρόσωπό της, εἶχε τὸ ρόδινο χρῶμα ἑνὸς ἀλίκου τριαντάφυλλου Κι' ἀληθινὰ θἄπρεπε νἆναι πολὺ εὐτυχισμένος ἐκεῖνος, ποὺ θὰ τοῦ ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ χορέψη μαζί της. Αὐτὸ τὸ ἤξερε ἡ 'Αμαλία. Ἤξερε τὴν ὑπεροχή της. Ἔνοιωθε πὼς ἦταν μιὰ τέλεια γυναίκα, ποὺ διψοῦσε τὸν ἔρωτα, ὅπως τὸν ἤθελε αὐτή, ποὺ πεθοῦσε τὸ χάδι, μαζί μ' ἕνα ἀγκάλιασμα ἀπὸ γερὰ μπράτσα ἑνὸς ἀθλητικοῦ ἄντρα!...

Καὶ ἡ Βασίλισσα μὲ τὴ δροσιὰ τῶν εἰκοσιδύο της χρόνων πῆρε τὴν ἀπόφασί της : Μὲ τὴν κυρία τῆς τιμῆς κάλεσε κοντά της τὸν διαγγελέα τοῦ Βασιλιᾶ, τὸν ὁπολοχαγὸ Δημήτρη Μαυρομιχάλη. Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς ἔτρεξε ἀμέσως καὶ ὁποκλίθηκε βαθιά :

—Στὶς διαταγές σας Μεγαλειοτάτη.

—Κύριε διαγγελέα εἰδοποιήσατε τὸν ταγματάρχη Καλλέργη ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ χορεύσω μαζί του τὸν ἑπόμενο χορό.

Ὁ Μαυρομιχάλης ἔδειξε κάποια ἀπορία στὸ ἄκουσμα τῆς διαταγῆς καὶ ψιθύρισε :

—Θά εἶναι μεταμφιεσμένος Μεγαλειοτάτη...

—Πολὺ καλά, ἂς εἶναι μεταμφιεσμένος. Νὰ τὸν εὕρετε παρακαλῶ...

Ἡ ἀπόφασις τῆς 'Αμαλίας δὲν δεχόταν ἀντίρρησι. Ἤξερε ἀπὸ τὸν διαγγελέα ὅτι τὸ πρωτόκολλο τῆς Αὐλῆς δὲν ἐπέτρεπε ἡ Βασίλισσα νὰ χορεύη μὲ μεταμφιεσμένους κυρίους. Ἀλλὰ ἐδῶ δὲν μιλοῦσε ἡ Βασίλισσα. Μιλοῦσε ἡ γυναῖκα Ἡ ἐπερήφανη γυναῖκα ποὺ ὅταν θέλει κάτι δὲν διστάζει μπροστὰ σὲ τίποτα.

Ὁ ὁπολοχαγὸς ἄρχισε νὰ ψάχνη σὲ ὅλες τὶς αἴθουσες καὶ νὰ ρωτᾶ δεξιὰ κι' ἀριστερά γιὰ νὰ βρῆ τὸν Καλλέργη Στὸ τέλος κατόρθωσε ν' ἀνακαλύψη στὸ βάθος τοῦ μπουφὲ τὸ Ἱππότη τῆς Ρόδου νὰ κουβεντιάζη μὲ τὴν 'Ανδαλουσία, ἐνῶ γύρω τους ἦταν μεταμφιεσμένοι τέσσερις—πέντε φίλοι τους. Ὁ διαγγελέας τοὺς πλησίασε καὶ ρώτησε :

—Εὐγενέστατοι κύριοι, ἔχω ἐντολὴ ἐκ μέρους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης νὰ εἰδοποιήσω τὸν ταγματάρχην κ. Καλλέργην ὅτι τὸν προσκαλεῖ διὰ τὸν ἑπόμενον χορόν. Μὴ πως ἐρίσκεται μεταξύ σας;

Ὁ Καλλέργης βρέθηκε σὲ ἀμηχανία. Ὁ διαγγελέας ἀπ' τὸ τρόπο ποὺ μίλησε ἔδειχνε ὅτι εἶχε ἀναγνωρίσει τὸν Καλλέργη, γιατί σ' αὐτὸν ἀπευθυνόταν. Ὁ ταγματάρχης ἦταν σὲ δύσκολη θέσι. Δὲν μποροῦσε νὰ πῆ οὔτε ναὶ οὔτε ὄχι Λὲς καὶ ἡ γλῶσσα του εἶχε δεθεῖ. Ὡστόσο ἔφτασε ἕνα τρυφερὸ σφίξιμο τοῦ χεριοῦ ἀπ' 'Ανδαλουσία γιὰ νὰ πάρη τὴν ἀπόφασι του ὁ Καλλέργης. Οἱ λίγες στιγμές τῆς σιωπῆς, ποὺ ἀκολούθησαν τὴν ἐρώτησι τοῦ διαγγελέα ἐκάμανε τὸν νεαρὸ ὁπολοχαγὸ νὰ προσθέση :

—Ἐὰν ὁ κ. Καλλέργης κύριοι δὲν βρίσκεται μετοξύ σας, εὐαρεσθῆτε νὰ μοῦ τὸ εἰπῆτε διὰ νὰ τὸν ἀναζητήσω εἰς ἄλλον ὅμιλον...

Ὁ ταγματάρχης ὕστερα ἀπ' αὐτὸ πῆρε τὴν ἀπόφασι του καὶ ἀπάντησε ἀλλάζοντας τὸν τόνο τῆς φωνῆς του :

—Κύριε διαγγελεῦ, ὁ ταγματάρχης Καλλέργης δὲν εὑρίσκεται μεταξύ μας!...

Ὁ ὁπολοχαγὸς ποὺ εἶχε πεισθεῖ ὅτι ὁ ἱππότης τῆς Ρόδου δὲν ἦταν ἄλλος ἀπ' τὸν Καλλέργη, ὑποκλίθηκε ἐλαφρὰ καὶ πρόφερε ἕνα ψυχρὸ «εὐχαριστῶ κύριοι», τονίζοντας ἰδιαίτερα τὴν τελευταία λέξι, ὡς νὰ ἤθελε νὰ δώση ἄλλη ἔννοια σ' αὐτή.

Οἱ φίλοι τοῦ ταγματάρχη δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξηγήσουν τὴ στάσι του. Δὲν πίστευαν ποτὲ πὼς μποροῦσε ἕνας ἀξιωματικὸς ν' ἀρνηθῆ πρόσκλησι τῆς βασίλισσας νὰ χορέψη μαζί της. Καὶ δὲν ἤξεραν ἀκόμη ὅτι ὁ Καλλέργης ἦταν τόσο ἐρωτευμένος μὲ τὴ φαναριώτισσα, ποὺ φαινόταν κάτω ἀπ' τὴ μάσκα της εὐτυχισμένη γιὰ τὸ ἀρίαμβό της Ὡστόσο δὲν ζήτησαν ἐξηγήσεις, οὔτε θέλησαν νὰ μάθουν περισσότερα. Ἀντίθετα τραβήχτηκαν διακριτικὰ γιὰ ν' ἀφήσουν μόνο τὸ ζευγάρι νὰ πῆ τὰ δικά του, χωρὶς τὴν παρουσία τους.

Στὸ μεταξὺ ὁ διαγγελέας κατευθύνθηκε στὴν αἴθουσα ποὺ ἦταν ἡ Ἀμαλία καὶ περίμανε μὲ ἀγωνία τὴν ἐκτέλεσι τῆς ἐντολῆς της. Καὶ λίγο πρὶν ἐμφανιστεῖ ὁ ὁπολοχαγὸς εἶπε στὴν κυρία Πλουσκόφ :

—Γιατί ἀργεῖ τόσο ὁ διαγγελεὺς;

'Αλλὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Μαυρομιχάλης ἔμπαινε στὸ σαλόνι. Ἡ μορφὴ του ἔδειχνε φανερὰ τὴν ἀνησυχία του. Καὶ ὅταν μιλοῦσε στὴ Βασίλισσα ἡ φωνή του ἦταν ταραγμένη.

—Μεγαλειοτάτη, ὁ ταγματάρχης Καλλέργης δὲν βρίσκεται ἀπόψε ἐδῶ!..

Ἡ 'Αμαλία στὰ λόγια αὐτὰ δὲν μπόρεσε νὲ κρύψη τὸν ἑαυτόν της. Δάγκωσε τὰ χείλη της καὶ τὰ μάτια της ἀστραψαν ἀπὸ θυμό. Καὶ μὲ κόπο κατόρθωσε νὰ πῆ:

—Εἰδοποιήσατε τὸν Βασιλέα ὅτι ἐπιθυμῶ ν' ἀναχωρήσωμεν ἀμέσως.

—Μάλιστα Μεγαλειοτάτη, ἀπάντησε ὁ διαγγελέας.

Ἡ νευρικότητα τῆς 'Αμαλίας δὲν εἶχε ὅρια. Δὲν περίμενε μιὰ τέτοια προσβολὴ ἀπ' ἕνα ἀξιωματικό της. Προσβολὴ ποὺ ἦταν διπλή, γιατί γινόταν καὶ στὴ βασίλισσα καὶ στὴ γυναῖκα. Ἤξερε ὅτι ὁ ὁπολοχαγὸς τῆς ἔλεγε ψέμματα. Ὁ Καλλέργης ἦταν ἐκεῖ καὶ κουβέντιαζε μὲ τὴ φαναριώτισσα. 'Αλλὰ τί μποροῦσε νὰ κάμη καὶ τί νὰ εἰπῆ; Βαθειὰ πληγωμένη στὴν ὑπερηφάνειά της ζήτησε νὰ φύγη. Ἦταν ἡ μόνη λύσι στὴν ἀπροσδόκητη περιπέτεια. Ἤθελε νὰ κλεισθῆ στὸ δωμάτιό της ὁλομόναχη καὶ ν' ἀφήση τὴν ὀργή της νὰ ξεσπάση μέσα σ' ἕνα ἀτέλειωτο κλάμμα, μέσα στὴ συντριβή τῆς καρδιᾶς της, ποὺ γινόταν κομμάτια!...

—Ἔχω δυνατὸν πονοκέφαλο καὶ πρέπει νὰ φύγουμε, εἶπε στὸν Ὄθωνα κοφτά.

Καὶ τὸ Βασιλικὸ ζευγάρι ἔφυγε πολὺ πρὶν ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ ἔπρεπε, ἀφήνοντας ἔκπληκτο τὸν Μαυροκορδάτο καὶ τοὺς καλεσμένους του.

Καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἕνα καινοῦργιο βᾶλς καλοῦσε στὴν αἴθουσα τοὺς χορευτάς. Ὁ Ἱππότης τῆς Ρόδου καὶ ἡ 'Ανδαλουσία ἦταν τὸ πρῶτο ζευγάρι ποὺ ἄνοιξε κεῖνο τὸ χορό. Καὶ εὐθὺς ὅλων τὰ μάτια στράφηκαν ἀπάνω τους γεμᾶτα θαυμασμό. Ὁ Καλλέργης εἶχε κερδίσει τὴ μάχη. Καὶ ψιθύρισε στὶ αὐτὶ τῆς 'Ανδαλουσίας :

—Εἶσαι τώρα ἱκανοποιημένη;..

—Σὲ λατρεύω ἀγαπημένε μου!...

Α. Σ. ΣΚΑΝΔΑΜΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
24ης ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5.167)32 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ 1 τοῦ Α. Ν. Ν. 381)36 ἀπαγορεύεται ἡ ἐργασία τῆς φορτοεκφορτώσεως εἰς ἐργάτας μὴ ἐφωδιασμένους δι' ἀδειῶν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Φορτοεκφορτωτοῦ (δηλ. διὰ βιβλιαρίων ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος ἐκδοθέντων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας παρὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Νόμου προβλεπομένης εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Πάτραι τῇ 1) 4) 49

(Ἐκ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

ΦΥΤΩΡΙΟΝ ΔΕΝΔΡΩΝ
ΛΑΜΠΗ Κ. ΘΕΟΦΙΛΗ
ΓΕΩΠΟΝΟΥ
ΔΟΥΝΕΪΚΑ (ΗΛΕΙΑΣ)
Διαθέτομεν νεραντζιές, λεμονιές, πορτοκαλιές, μανταρινιές, περγα μότο. Δενδρύλλια καὶ ἐμβόλια μεγάλης ἀναπτύξεως

Εἰδικὰ χρώματα βαφῆς φορεμάτων καὶ ὑφασμάτων πάσης κατηγορίας. Βαφεῖον Καλλυντικά, ὀδοντόκρεμες Κραγιὸν χειλέων, ἀρώματα, κολόνιες, μπριγιόλ κ. λ. π.
ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΧΑΡΙΛ. ΚΑΖΑΖΑΚΗ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ
(Μέγαρον Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης)

Μικρὰ νέα

Μᾶς ἄφησε χρόνους καὶ ὁ Μάρτιος.

—Ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς πρώτας του ἡμέρας ἐδικαίωσε τὴν κακήν του φήμην ὡς «παλουκοκάφτης».

—Τώρα τελευταίως ἐγλύκανε, ὥστε ἐδικαίωσε κι' ἐκεῖνος οἱ ὁποῖοι πιστεύουν στὴν ἄλλην παροιμίαν, ὅτι δηλ. «ἀπὸ Μάρτη καλοκαῖρι...»

—Ἄγνωστον τί μᾶς ἐπιφυλάσσει ὁ Ἀπρίλιος.

—Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πρωταπριλιᾶς, ἡ συμπολίτης, θὰ μ' ἔθιμο νὰ λέγωνται ψέμματα κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς, ἐδέχθη δέμα, ὡς προερχόμενον ἐξ Ἀμερικῆς, ζυγίζον περὶ τὰς 10 ὀκάδας.

—Ἐξεδίπλωνεν ἐπὶ ὥρας, τὴν μίαν ἐφημερίδα μετὰ τὴν ἄλλην γιὰ νὰ βρεθῆ στὸ τέλος ἕνα κουτάκι ἀπὸ σπίρτα, περιέχον μόνον δύο.. τσακμακόπετρες!

—Εἰς μάτην ἀναζητεῖ τώρα τοὺς φαρνὲρ, ἡ τουλάχιστον τὸν πρόθυμον κύριον, ποὺ προσπιοιούμενος τὸν διανοεμέα, ἔλκβεν ὡς δῶρον ἕνα ὀχίλιαρο.

—Ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸν δελτίον τῶν Ἀθηνῶν :

—Συνελήφθη κάποιος 35ετὴς διότι ἐβάγκωσεν εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖραν κάποιαν νεάνιδα, ἐπειδὴ αὕτη ἠρνεῖτο νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὸ αἴσθημά του.

—Ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπάρχει μέχρι στιγμῆς «μπόγιας» γιὰ τοὺς λυσσῶντας δίποδας, φανταζόμαστε τί θὰ δυνατὸν νὰ συμβῆ ἂν καὶ ἡ νεᾶνις «ἀνταπεκρίνατο» εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ... θηρίου.

—Δὲν θὰ ἔμενε μ' ἄλλα λόγια, οὔτε κοψίδι, ἔστω καὶ γιὰ δεῖγμα.

—Γράφει συνάδελφος ἐκδιδομένη ἐν Ἀμαλιάδι, εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπικαίρων καὶ μὲ τίτλον «εἰ χοῖροι»:

—«Ἀγέλαι χοίρων περιφέρονται εἰς τὰς ὁδούς, προσβάλλοντες τὸν πολιτισμὸν...» κ.λ.π., καὶ προχωρεῖ, τονίζουσα ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβληθοῦν κυρώσεις κατὰ τῶν «παραβατῶν» καὶ μάλι«στα καθυστηρόταται».

—Φανταζόμαστε ὅτι ἡ αὐστηροτέρα τῶν κυρώσεων ποὺ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῆ, θὰ ἦτο νὰ σταλῆ ὁ πρῶτος τυχὸν «παραβάτης» (χοῖρος φυσικὰ) μὲ λίγο βούτυρο καὶ μπόλικα σκόρδα, «γκιούλμπασι» στὸ φοῦρνο.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Ζητήσατε ἐπιμόνως τὶς
Λεμονάδες
ΘΑΥΜΑ
Ἐργοστασίων
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΙΛΑΒΑ
ΙΩΝΙΑΣ 7
Τηλέφωνα 28—94 21—48 20—77

ΑΜΠΛΙΦΙΚΑΤΕΡ
«ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΑΙ ΔΙΣΚΩΝ»
Ὁ νέος μας τύπος
P. 104)π
3 λυχνιῶν, ρεύματος καὶ μπαταριῶν
Ὑπερέχει παντὸς ἄλλου εἰς ἔντασιν φωνῆς καὶ εἶναι ἀσυναγώνιστος σὲ τιμὴ
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟ 1)3 ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΡΑΔΙΟ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Κορίνθου 254 τηλ. 22—74

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ ΚΑΙ Η ΠΟΙΗΣΗ

(ΤΟΥ κ. ΝΩΤΗ ΝΗΣΩΤΗ)

Ἐὰν εἶνε ἀλήθεια, πὼς ὁ λόγος πηγάζει ἀπὸ μιὰ παράξενη ἰδιότητα τῆς ἔμπνευσης καὶ ἡ γλῶσσα εἶνε μία λειτουργία ἑνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ δεδομένων καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα, πὼς ἡ κρίση (ἑνὸς καλλιτέχνη—ἑνὸς ποιητή) δὲν εἶνε σίγουρα θεμελιωμένη μὲ δεσμοὺς, μὰ στερεωμένη σὲ διαφορές, ποὺ ἡ ἄσκηση τοῦ νοῦ, προσπαθεῖ νὰ τὶς τελειοποιήσει.

Αὐτὲς οἱ διαφορές, εἶνε πνευματικὲς ἐνέργειες δόσκολες, μὰ μεγαλέψυχες πάντα, μὲ συνεχεῖς καὶ ἀδιάκοπες μεταλλαγές, ποὺ ἔχουν σὰν ἀρχὴ—καὶ σκοπὸ ν' ἀποδώσουν τὴν ὑποκειμενικὴ γνῶση, μὲ νόμους ἀναγκαστικοὺς σ' ἕνα φανέρωμα ὁλοτίδιο γιὰ ὅλους: γιὰ ὅσους ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν ἴδια παράδοση τῆς γλῶσσας, γιὰ νὰ κατα λήξουν σ' ἕνα σύνολο, ποὺ ἡ μορφή του κινεῖται στὶς πιὸ ἔξοχες ψυχικὲς περιοχές, γιὰ νὰ γίνει φανέρωμα, πολιτισμένης δημιουργίας.

Ὁ καλλιτέχνης ποὺ εἶναι δεμένος μὲ τὴν τέχνη του καὶ ἔχει τὸ στοχασμό του δοσμένο σὲ τέτοιο σκοπὸ, εὔκολα εἰσχωρεῖ σὲ περιοχὲς ποὺ τὸ πνευματικὸ στοιχεῖο ἔρχεται νὰ συνταυτισθεῖ μ' ἕνα ἄλλο, συμπληρώνοντάς το καὶ ποὺ εἶναι αὐτὸς ὁ σκελετὸς τοῦ δημιουργήματός του: τὸ ἱστορικό, μὲ τὸ συνεπούμενό του, τὸ ἡρωϊκὸ—πατριωτικὸ στοιχεῖο...

Ἐδῶ ὁ λόγος καὶ ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι ἀρκετό, νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἐπιφανειακὴ καὶ αἰσθητὴ ἱκανοποίηση, οὔτε καὶ οἱ συμβολικὲς ἐνδείξεις εἶνε ἱκανὲς νὰ προσδιορίσουν τὸ ἐσωτερικό—ψυχικὸ γνῶρισμα, ὅσο καὶ ἂν, οἱ εἰκόνες τῆς συμβολικῆς ἐνεργείας, βυθ ζονται στὸ παρελθόν, γιὰ νὰ ἀντλήσουν τὸ γιγαντιαῖο καὶ παντοδύναμο, πάνω ἀπὸ τὸ πλῆθος, τὸν κόσμο, τὴ ζωή, ὕψος τῆς γνῶσης, γιὰ τὴν ἐπιβεβαίωση μὲ τὸν ὁραματισμὸ καὶ χρωματισμὸ της...

***

Ὅ,τι εἶναι ἡ φαίνεται σήμερα νοητό, ἴσως αὔριο νἆναι ἄδειο ἀπὸ νόημα, νὰ γίνει γράμμα νεκρό, ἀ ἀδυνατίσει στὴν ἀναδρομὴ τῆς διαρκείας. Ναί! Ἀλλὰ τοῦτο τὸ δόγμα ἢ ἀξίωμα, δὲ μπορεῖ νὰ κρατήσει ἢ νἄχει ἰσχύ—ὅσο κρατᾶνε στὴ φυλή μας τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη—γιὰ τὴν ποιητικὴ παραγωγὴ σὲ τούτη τὴν πράξη ποὺ ὀνομάζεται: ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ.

Τοῦτο τὸ ὄνομα, μὲ τὴ ρωμαλέα του ἠχὴ καὶ τὴ σοφὴ τοῦ τρέλλα, ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ νυχτερινὸ ἐφιάλτη τοῦ πόνου καὶ τοῦ μίσους καὶ ἀπὸ τὸ ἀντιφέγγισμα τῆς χαρᾶς, ποὺ γίνεται ἐλπίδα, παραμερίζοντας ὅλα τὰ κιβδηλα, ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς γεννήτρας ἔμπνευσης, τράβηξε ὁλόϊσα στὸ σκοπὸ της —τὴν τέχνη, ἀπὸ τοὺς ἀκατάλυτους δεσμοὺς τοῦ παρελθόντος μὲ τὸ παρὸν καὶ τοῦ παρόντος τὰ τρομερὰ καταλυτὰ καὶ δημιουργητικὰ, ἀπὸ τὸ χάος, εὑρήματα

Καὶ ἀπὸ τὰ εὑρήματα τοῦτα ξεπηδᾶ ἡ Λευτεριὰ—Ἰδέα, ὅπως ἀπὸ τὴ Θυσία, ἡ Λευτεριὰ—Πράξη.

Καὶ τὴ Λευτεριὰ—Ἰδέα ὁ ποιητής, ὅποια κι' ἂν ἔχει ἀξία —τέχνη γιὰ τοῦτο τὸ ὑλικό, ποὺ τοῦ εἶνε γνώριμο, ὄχι μὲ τὶς ὑποκειμενικὲς ἀντιθράσεις ἢ ἀντιφάσεις οὔτε μὲ τὰ συμπεράσματα ποὺ ἡ κρίση του ἔχει καταλήξει, μὰ μὲ τὴ βαθειὰ εἰκόνα τῶν γεγονότων ἢ τῶν δοσμένων περιστατικῶν, ποὺ ξεκινοῦν μὲ τὸ ἀργὸ βᾶδισμα τῆς ἐπίμονης μελέτης, γιὰ νὰ φτάσουν στὴν ἀνώτερη ἀπὸ τὶς πιὸ ὑψηλὲς καὶ πιὸ συνειδητὲς ἀρετὲς, τὴν τέχνη, θὰ τὴ μετουσιώσει μὲ τὴ δική του γλῶσσα—λειτουργία καὶ μὲ τὴν παράξενη ἰδιότητα—τὴν ἔμπνευση, θὰ τὴν τελειοποιήση Ἡ τελειοποίηση αὐτὴ, ἔχει σχεδὸν ὁλοκληρωθεῖ μὲ τὴν παρατολμη τοῦτη ἔμπνευση — τὸ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ, ἀπὸ τὸ φωτισμένο πρωτοπόρο καὶ ἐθνικό μας ποιητή, Δ. Σολωμὸ, τὸν Ἀνδρέα Κάλβο, ποὺ μὲ τὶς ὠδές του, μᾶς χάρισε εἰκόνες ἐπικοῦ μεγαλείου, ὑμνώντας τὴν Ἀρετὴ σὰν οὐσία τοῦ εἰκοσιένα, ὁ Ἀρ. Βαλαωρίτης, σαλπίζοντας τὸ ἀπηφασιστικὸ πνεῦμα τοῦ ἀρματωλισμοῦ, τοῦ προδρόμου τούτου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴ λευτεριὰ, ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, ἡ τελειότερη ἐνσώρκωση τῆς ἐθνικῆς μας συνείδησης, ποὺ τὸ πνεῦμα του ὁσφραίνεται γιὰ νὰ ζῆσωθεῖ καὶ καταλήξει σὲ μεγαλειώδεις ὁραματισμοὺς πατριωτικῆς ἐξάρσεως. Ὁ Ἄγγ. Σικελιανὸς, ποὺ ὑφαίνει τὴν ἀντικειμενικὴ ποίηση τοῦ μὲ τὴ μητέρα—Ἰδέα Πατρίδα—Ἑλλάδα. Καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι νεοέλληνες ποιητὲς, ἀπότοῦτη τὴν ἐμπνευση, μᾶς ἔχουν χαρίσει τὴ δική τους προσφορᾶ, ποὺ ὅσο μικρὴ καὶ ἂν εἶναι, μεγάλη γίνεται, στὴν ἐξόφληση τοῦ χρέους ποὺ ἔχουνε γιὰ τοῦτο τὰ μεγαλούργημα ΤΟ ΕΙΝΟΣΙΕΝΑ—ὅλοι οὐργημα γνωστῶν ἀλλὰ καὶ ἀφανῶν ἡρώων ποὺ :

Ἂς μὴ βρέξει ποτὲ
τὸ σύννεφο καὶ ὁ ἄνεμος
σκληρὰ ἂς μὴ σκορπίση
τὸ χῶμα τὸ μακάριον
ποὺ τοὺς σκεπάζει.

Νώτης Νησώτης

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν εἰς τὸ Γραφεῖον Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, τὴν 30ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 1)2—12 μεσημβρινὴν ἡ προμήθεια ἑνὸς πετρελαιοκινήτου ὁδοστρωτῆρος 10 τόννων.

Ὅροι κλπ. εἰς τὸ γραφεῖον Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰς ὃ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
Θ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν εἰς τὸ Γραφεῖον Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, τὴν 30ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 1)2—12 μεσημβρινὴν ἡ προμήθεια ἑνὸς πετρελαιοκινήτου ὁδοστρωτῆρος 10 τόννων.

Ὅροι κλπ. εἰς τὸ γραφεῖον Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰς ὃ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ὁ Δήμαρχος
Θ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σταυρόλεξον ἀρ. 381

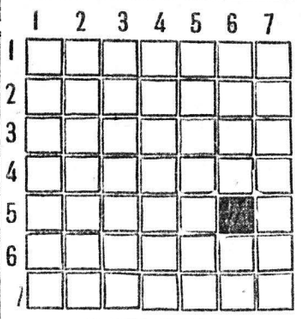

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Ποταμὸς τῆς Φθιώτιδος (δημ). 2) Δὲν θὰ τὸν ἀποφύγει οὐδεὶς (αἰτ.) 3) Καλλίτερος ἀπὸ ἕνα ἄλλον (κλητ.), 4) Ἱστορικὸς ποταμὸς τῆς Ἠπείρου (αἰτι. ἀντίστροφα), 5) Ὄχι πυκνὸς (κλητική), 6) Δυστυχισμένη (κατ.) 7) Κατέχουν τὸ ἀνώτατον γυναικεῖον ἀξίωμα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Τὰ ἔχοντα αἰωνίως ζωὴν 2) Ἐργοστασιάρχης ὑφασμάτων (αἰτ.), 3) Εἶναι τὰ πράγματα εἰς τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα, 4) Κάθε καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν προσπάθεια (γενική), 5) Δὲν πληρώνουν φόρον (ἀρσενικόν), 6) Ξενικὸν γυναικεῖον ὄνομα—51 7) Ὑποφεραί.

Θεμιστοκλῆς Ἰωάν. Δημητρίου
Σαββάλια Ἠλείας

Δῆμος Πατρέων

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ

Ἀνακοινοῦται ὅτι κατὰ τὴν α' ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἥτις ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν 1ην Ἀπριλίου, μὲ προθεσμίαν μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐ. ἔ. δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν οἱ ἔχοντες τὰς νομίμους τοῦ ἐκλογέως ἰδιότητας καὶ μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ οἱ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των (γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1923, 1927 καὶ 1928 μέχρι τέλους Ἀπριλίου), ὡς ἐπίσης καὶ οἱ παραλειφθέντες ἐκλογεῖς καὶ μὴ ἐγγραφέντες κατὰ τὴν ἀναθεώρη ιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ ἔτους 1947, προσάγοντες καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως Δικαστικοῦ Λειτουργοῦ προβλεπόμενα δικαιολογητικά. Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοτολογίου καὶ Ληξιαρχείου.

Ὁ Δήμαρχος
Θ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ

Εἰδοποίησις

Προκειμένου νὰ προσληφθῶσι, πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, μία Προϊσταμένη ἀδελφή καὶ μία ἐπισκέπτρια ἀδελφή, εἰδοποιοῦνται ἄποσαι ἐνδιαφερόμεναι, ὅπως ὑποβάλωσι σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων πιστοποιητικῶν,

Ἀπαραίτητα προσόντα

1) Διὰ τὴν θέσιν τῆς Προϊσταμένης Ἀδελφῆς:
α) Δίπλωμα ἀναγνωρισμένης Σχολῆς Νοσοκόμων
β) Τριετὴς προϋπηρεσία ἐν Νοσοκομείῳ,
2) Διὰ τὴν θέσιν τῆς Ἐπισκεπτρίας:
Πτυχίον τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν,

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανὰ κάρη 126.

ΚΑΘΑΡΙΣΑΤΕ
- Ὅλοι εἰς τὸ -
«ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΝ»
Τὰ ροῦχα σας διὰ τὸ Πάσχα
(Πλατεῖα Γεωργίου Α'. 40 Παραπλεύρως Τηλεφωνικοῦ Κέντρου)

Φωτο - ΟΠΤΙΚΑ
Φωτογραφικὲς μηχανὲς